

Número 113

OR I FLAMA

TANQUEM UN ANY
PER RECORDAR!

Revista d'El Centre Moral
i Instructiu de Gràcia

Desembre 2019

**Tot el 150 aniversari a
les teves mans**

Índex

LA JUNTA INFORMA <i>Editorial de Carlos Pablos</i>	4
PRENADAL AL CENTRE <i>Oscar Mejias</i>	5
DINAR SECCIONS HISTÒRIQUES <i>Arxiu històric</i>	6
TEATRE <i>Vicenç Navarro</i>	8
SANT MEDIR <i>Ana Izquierdo</i>	10
CORAL BALUERN <i>Neus Castillo</i>	12
PROPOSTA DE VALORS PER AL NOSTRE CENTRE <i>Mn. Antoni Matabosch</i>	13
AGENDA <i>Programa d'aniversari</i>	14
RECULLS <i>Francesc Cid</i>	16
IGUALTAT DE GÈNERE <i>Josefina Altés</i>	18
CARTES DES DEL TERCER PIS <i>Joan Galceran</i>	19
AJUDAN'S <i>Arxiu històric</i>	20
SORTIDA CULTURAL <i>Octavi Formatjer</i>	21
CONSULTORI <i>Daniel Mejias</i>	22
TALLER D'HISTÒRIA <i>Josep Maria Contel</i>	23
CRÒNIQUES DE PAGESIA <i>Josep Aquilina</i>	24
RECORDS D'UNA SÒCIA <i>Marta Bayo</i>	25
RECORDS A PENSACOLA <i>Gloria Soto</i>	26
TENNIS TAULA <i>Fabià Serrano</i>	28
RACÓ POÈTIC <i>Marta Bayo i Adriana Vidal</i>	29
SOCIETAT	31

El Centre Moral i Instructiu de Gràcia i la direcció de l'Or i Flama no es fa responsable dels continguts i les opinions manifestades pels redactors i col·laboradors de la publicació.

Direcció: Oscar Mejias

Correcció Ortogràfica: Marta Bayo

Maquetació: Maria Mejias

Fotografia portada: Albert Saboya

A la portada: pessebre del Centre fet pel soci
Manel Feliu

Col·laboradors: Vicenç Navarro

Ana Izquierdo

Neus Castillp

Antoni Matabosch

Francesc Cid

Josefina Altés

Joan Galceran

Octavi Formatjer

Daniel Mejias

Josep Mª Contel

Josep Aquilina

Marta Bayo

Gloria Soto

Fabià Serrano

Adriana Vidal

EDITORIAL DEL PRESIDENT

Benvolguts i benvolgudes socis i sòcies,

Estem a la recta final de la celebració del 150è aniversari, arribarem al dia 9 de febrer de 2020 i s'haurà acabat l'efemèride més important dels últims anys.

Presentarem un llibre dels 150 anys pels volts de Sant Jordi, i després d'aquests dos anys de preparació i festa, ens espera el futur, en una societat que en el dia a dia és una lluita constant.

L'actual equip directiu de l'Entitat encara no ha decidit què farà, si acabar el seu mandat com indiquen els nostres estatuts o bé continuar tres anys més. El dia a dia encara no ens ha donat temps per parlar d'aquest tema.

En el Centre, sempre hi ha feina, i ara només parlaré de la directiva, doncs la resta de tasques ja es fan des de les seccions i activitats que treballen contínuament.

L'Entitat s'ha de portar endavant. M'he cansat de repetir que sense entitat no hi ha res més, però tothom se sent còmode a la seva parcel·la i la resta de coses no els importen excessivament.

Necessitem persones que vulguin portar endavant els destins de la nostra Entitat com durant molts anys han fet molts socis i sòcies. Som conscients de constatar que tot ha canviat. Qui hauria pensat mai que en el Centre hi tindríem quatre persones assalariades per mantenir decent l'Entitat: per pintar, per netejar, i sobretot per portar el dia a dia des de secretaria, amb control dels es-

pais, xarxes socials i un munt de coses que fan que tot sigui més senzill per la junta directiva, i al mateix temps, totalment indispensable.

Des de les pàgines de l'Or i Flama faig un crida perquè la nostra gent es planteji involucrar-se en la junta directiva que es formarà en propers mesos, entre maig i juny del 2020.

Penseu que hem estat 150 anys 'tirant del carro', i que hem de continuar lluitant pel nostre futur, que si bé no és fàcil, hem d'aconseguir que sigui possible. Espero les vostres trucades, estic a la vostra disposició.

Volem felicitar les festes de Nadal, i desitjar als nostres socis/sòcies un bon any.

Un bon aniversari, i bon futur.

Bon Nadal i felix Any 2020

Carlos Pablos

MEDALLA D'HONOR

El passat 26 de novembre la nostra entitat va ser condecorada en motiu del seu 150è aniversari, amb la Medalla d'Honor de l'Ajuntament de Barcelona. El President, Carlos Pablos i el vicepresident, Eduard Saboya, va rebre la condecoració de mans de l'alcaldeessa, Ada Colau.

Moltes felicitats a tots els socis i sòcies!

PRENADAL AL CENTRE

Aquest 1 de desembre, i en motiu del 150è aniversari, l'entitat ha rememorat una de les obres més conegudes a la casa a través de la representació "Tot recordant Los pastorcillos de Belén". L'espectacle s'ha basat en la lectura dramatitzada del text a càrrec de socis i sòcies de l'entitat, i sota la direcció de Carlos Pablos. L'actuació ha anat acompanyada del suport musical de la Coral Baluern i l'Orfeó Barcelonés, que ha interpretat les cançons més conegudes de la representació nadalenca.

Com ja ve essent tradició anual, el 3 de desembre s'ha celebrat, a la planta baixa d'El Centre, la cantada de nades de la nostra entitat.

Aquest acte ha servit per inaugurar el pessebre, creat pel nostre soci Manel Feliu. No hi han mancat el torrons i les neules tradicionals, i també el cava per poder donar la benvinguda a les festes nadalenques.

Cal recordar que, en el marc d'aquestes festes, El Centre té previstes les campanyes solidàries de cada any:

- Nadal solidari: dedicada a la recollida d'aliments no peribles entre el 3 i el 19 de desembre.
- Cap nen sense joguina: que s'encarregarà de recollir joguines noves entre el 19 de desembre i el 2 de gener.

DINAR SECCIONS HISTÒRIQUES

El diumenge 27/10/2019, es va celebrar en la sala d'actes d'El Centre el dinar de les seccions històriques ja desaparegudes.

Cent comensals van omplir les taules preparades per aquest entranyable esdeveniment.

La Mari Carme Blanch va conduir l'acte que es va iniciar amb l'exhibició d'un vídeo on tothom va poder somriure nostàlgicament al veure's en plena adolescència i/o joventut.

També emocions contingudes en il·luminar la pantalla imatges d'amics que ens han deixat. A l'acabament, la Montserrat Mercader va fer el brindis d'acomiadament.

Quan l'epíleg d'un acte com aquest, és el majoritari i sentit agraïment dels participants per haver sigut convocats, alguna cosa vol dir.

El Centre, sens dubte, ens ha deixat una empremta inesborrable.

Arxiu històric

BENVINGUTS, AIXEQUEM EL TELÓ!

L'emoció ha omplert aquest inici de temporada.

Molts ens hem saludat per compartir l'alegria de **recuperar** “Do de Pecho”, que quan arribin aquestes lletres a la impremta ja serà record i història. Aquell regust de ressaca i enyor que sempre resta després de tancar una obra en la qual hem compartit esforços, il·lusions, alguna bronca dels directors, però sobretot amistat. Els qui estaven sobre l'escenari i a caixes sentien l'escalf del públic – riures, aplaudiments –, els qui el rebíem i acomiadàvem, ens omplia el cor la satisfacció dels comentaris, d'aquelles converses prèvies al bar amb els familiars per veure a les nétes, néts, parents o amics. A totes i tots, des d'aquí, gràcies i especialment a aquells “dos pájaros” que deien les tres vettes que les havien fet suar de valent.

Però l'emoció també la vaig poder viure (i perdoneu la primera persona) quan a finals d'agost l'equip de “Teatre i Poesia” va pujar a l'escenari del Caixaforum a Girona en el Festival Internacional de Teatre Amateur (FITAG) amb “Cuentos para Pensar” de Jorge Bucay, cal dir que va ser un èxit de públic, més d'un 90% de l'aforament en dissabte a les 17:00h al mes d'agost i en competència amb altres actuacions de grups internacionals d'Europa i Sudamèrica. El públic va sortir emocionat i els companys i companyes van ser recompensats de l'esforç de destinar un dia d'agost per desplaçar-se a Girona, a més d'algun assaig previ a Barcelona. Gràcies a tots.

Després de la presentació de la temporada, hem recuperat la darrera peça del Teatre del Record: Trilogia i un divertiment”, amb “**El Cafè de la Marina**”, un esplèndid muntatge que ha fet reviure un dels grans textos d'En Sagarra, amb l'afegit musical que l'ha fet més espectacular.

Dies abans hem celebrat el nostre 135 aniversari, amb la magnífica **matinal** dels joves del taller i altres participacions.

Tanquem el 2019, pujant a l'escenari “**El Nom**” una gran sàtira de la importància dels noms dels nostres fills i filles, els efectes socials i els seus prejudicis, segur que el somriure us vindrà o us ha vingut (quan escric aquestes lletres encara no s'ha haurà representat) en veure el debat o us recordarà les opinions de la família per nomenar el descendent/a.

Al febrer de 2020 s'acaben els actes del 150, amb una autora mai presentada pel G.T., “**La Sra. Florentina i el seu amor Homer**” de Mercè Rodoreda, una visió reflexiva davant l'actual empoderament de les dones.

Recordareu que per necessitat sobrevinguda, es va canviar un Londres judicial per un de carrers emboirats, un acusat d'assassinat, per uns assassinats inesperats, vàrem substituir un “Testimoni de càrrec” per un “Sol entre ombres, un tribut a Jekyll & Hyde”. Dons bé “Testimoni de càrrec” torna...

teníem un assassinat pendent i sempre intentem complir la nostra paraula. Això al març de 2020. Del que vindrà després de març ja en parlarem, si més no, podeu consultar la Cartellera...

I ja ho sabeu: guanyem salut! Vine al Teatre.

Vicenç Navarro

ANY INTENS I PLE D'EMOCIONS

Aquest any 2019 ha estat un any molt intens i ple d'emocions per la Colla de Sant Medir

Els Amics, vàrem complir 50 anys i ens vam sentir molt recolzats per tots els socis de l'entitat així com per la junta de la casa que aquest any celebra el seu 150è aniversari.

Es va nomenar president d'honor al Sr. Jordi Cabestany, en reconeixement a la tasca realitzada al llarg de tots aquests anys i per aconseguir, a pesar de les dificultats, mantenir viva la Colla.

La nova presidenta ara és la Sra. Núria Cabestany, que rodejada d'una colla d'Amics, intentarem estar a l'altura de la tasca que iniciem i que sabem que és dura, però estem carregats d'il·lusió.

El dia de Sant Medir vam tenir la sort de poder compartir la diada amb alguns dels socis fundadors i per tots ells, així com pels socis que feia més de 25 anys que formen part de la colla, es va lliurar un obsequi per agrair, per una banda, la gran iniciativa de fundar la colla i a la resta, el reconeixement per aquests anys de dedicació, ja que sense els socis que formen la colla no seríem res.

Durant la desfilada del matí aquest any ens va acompanyar la Colla la Parròquia de Sant Medir que era la portadora de la Bandera de la Federació. El nostre genet, Miguel Izquierdo, la va portar des del nostre local social fins a la seu del districte on es va lliurar a la Colla la Parròquia de Sant Medir.

Com cada any, a mitja cavalcada del matí, primer el Forn Santa Clara i més endavant la Bodega Casas, ens van obsequiar amb begudes i pastes per endolcir, si cal una mica més, la festa.

Aquest any vam llençar la casa per la finestra; vam renovar la Bandera i vam obsequiar als romers i simpatitzants, que sempre ens acompanyen, amb un pin commemoratiu del 50è aniversari.

Entre els actes a destacar vam participar activament en un programa a Ràdio Gràcia, on va assistir en representació de la colla, la Mar Puga, juntament amb la seva mare, l'Anna Izquierdo, també ens va acompanyar durant la desfilada del matí BTV.

El dia del sopar de la Federació, la Colla els Patufets i cal Ros, ens van lliurar obsequis en reconeixement al nostre aniversari, així com el nostre estimat Centre i la Federació de Colles, que també ens van fer un obsequi el dia del nostre sopar d'aniversari.

El sopar commemoratiu del 50è aniversari va resultar tot un èxit i amb l'ajuda de part del jovent de la colla, encapçalat pel Sr. Sergi Saboya, es va poder fer un guarniment totalment a l'alçada de la celebració.

Malauradament i per poquets dies, un dels pilars de la nostra colla, la Mercè Herrera no va

poder assistir-hi físicament, però el seu esperit es podia palpar en l'ambient i en cadascun de nosaltres, ja que tots la teníem en el nostre record.

El passat mes de juny la colla els amics, juntament amb la casa, va ser reconeguda per la Direcció General de Cultura Popular i Associacionisme Cultural, amb un diploma, del qual ens van fer lliurament al casino l'Aliança del Poble Nou.

Com no podia ser d'altra manera, i per poder guardar un gran record de tots aquests moments, el nostre amic Lluís Martín va fer un gran reportatge fotogràfic com cada any, perquè sempre puguem tornar a gaudir d'aquest dia tan entranyable per a tots.

Visca Sant Medir!!!!

Ana Izquierdo

Aquest any el dia del pregó va ser un dia especialment important ja que com ha pregoner varem tenir l'honor de comptar amb el nostre estimat president el Sr. Carlos Pablos, el qual va fer un pregó precios digna de la nostra estimada festa.

CONCERT D'ESTIU

Dia i hora d'assaig: dimarts de 21 a 23 h a la sala Diamant d'El Centre.
Contacte secretaria d'El Centre: 932181964 de 18 a 21 h.

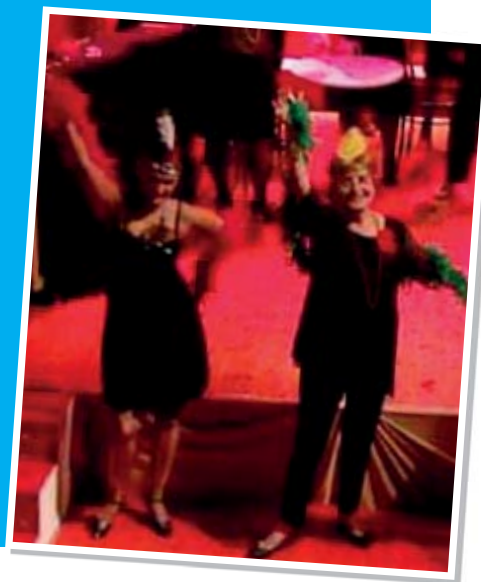
Val a dir, que per la Coral ha estat un temps de molta feina, assajos i preparatius, per la posada en escena, que s'escapaven una mica del que és habitual en les corals.

Però la gran il·lusió que teníem perquè tot sortís bé, ens estimulava a tirar endavant el projecte i a més a més la sort ens somreia. Tothom a qui vam demanar col·laboració, s'engrescava tant com nosaltres. Les companyes de l'Orfeó Barcelonès, el pianista, la solista, la nostra regidora del teatre, el tècnic de llums, etc., van ser un ajut indispensable.

I va arribar el dia del concert i tot això es va materialitzar. Els nervis i les angoixes van desaparèixer. L'espectacle va començar, la música va sonar, les plumes i els lluentons van sortir a escena i per una estona, la "màgia del cabaret" es va fer present, els maldecaps van quedar fora i el públic i tots nosaltres vam gaudir d'una meravellosa estona, com així ens ho vam fer saber amb la vostra entrega i aplaudiments.

Objectiu aconseguit!!!

Neus Castelló

Aprofitant l'especial celebració del 150è aniversari d'El Centre, la voluntat de la Coral Baluern va ser de participar en els actes commemoratius amb un concert d'estiu una mica diferent.

Per aquesta ocasió, vam escollir fer "De Berlín al Paral·lel" un espectacle que fos divertit i al mateix temps interessant, que aportés una nova visió de les conegudíssimes peces que es van interpretar.

Es tractava de fer una visió històrico-musical que recollís des del moment de la fundació d'El Centre, fins els nostres dies, en que la música fos el fil conductor i ens ajudés a reviu-re moments de la història europea i de casa nostra. Per això vam escollir la música dels cabarets, recreant-ne l'ambient, d'alegria, diversió i sàtira dels seus protagonistes i cançons.

ECUMENISME I RELACIONS INTERRELIGIOSES

Diàleg i identitat. Tolerància?

La tolerància és un valor moral que implica el respecte íntegre vers l'altre, les seves idees, pràctiques o creences, independentment de què xoquin o siguin diferents de les nostres. (Anònim)

A l'article anterior vam dir que el diàleg no és ni una negociació, ni un debat o polèmica, ni una conversa, ni una simple trobada, ni un exercici de tolerància.

Ara ja podem presentar una definició de diàleg interreligiós doctrinal en positiu. Diàleg és

- .. una comunicació entre persones, grups o comunitats,
- .. en una atmosfera de sinceritat, mútua confiança, respecte a la diferència, reciprocitat i llibertat,
- .. que implica un coneixement de les posicions dels altres
- .. i un compromís en la fe respectiva,
- .. en la qual, arrelats en la pròpia identitat,
- .. s'aposta per l'obertura a les posicions dels altres,
- .. i els dialogants pretenen ajudar-se mútuament per una millor comprensió de la veritat.

Els quatre primers aspectes (comunicació, atmosfera, coneixement i fe) ja s'han explicat més amunt i són comuns a diferents formes de relació interreligiosa, inclòs el diàleg teològic. Els tres darrers són característiques pròpies del diàleg doctrinal, que ara explicarem. Són les nocions d'identitat, obertura i veritat.

3.5.1. La identitat

El binomi identitat/obertura (canvi) és una característica de tot veritable diàleg de continguts, i especialment del diàleg interreligiós doctrinal. La nostra cultura actual tendeix a considerar com a arrogant una persona que està convençuda de la veritat del propi criteri sobre un tema important o que simplement afirma la necessitat de tenir conviccions pròpies. En l'àmbit més estrictament religiós, s'afirma que mantenir conviccions que provenen

de la revelació divina és molt perillós perquè sempre origina, diuen, voler-ho imposar als demés. Alguns afegixen que simplement creure en un Déu únic genera intemperància. Sembla ser que tenir una identitat pròpia ben definida és contrari al sentit comú i a la convivència.

El que cal, afegixen, és tenir una actitud pluralista i tolerant. El pluralisme de maneres de pensar és un fet en les nostres societats i implica necessàriament l'acceptació de la diversitat, això és clar; però moltes vegades s'afirma que també exigeix considerar que cap idea és millor que una altra: que cadascú pensi com vulgui i no ens hi encaparrim més. La tolerància seria l'actitud pròpia en una societat plural, i seria entesa per alguns com l'acceptació de tota manera de pensar i de fer, no sols perquè és una exigència de la dignitat de la persona humana, sinó també perquè no cal tenir criteris fermes per jutjar les realitats o tots els criteris tenen el mateix valor. Tenir convenciments fermes o creences que identifiquin una persona seria sinònim d'intransigència i de fonamentalisme.

En aquesta manera de pensar hi ha d'equívocs que cal aclarir. Ho intentarem en l'article següent.

Mn. Antoni Matabosch

AGENDA D'ACTIVITATS EN MOTIU DEL 150è ANIVERSARI

COMISSIÓ D'HONOR

Excm. Sra. Ada Colau, Alcadesa de l'Ajuntament de Barcelona
 Il·lm. Sr. Eloi Badia, Regidor del Districte de Gràcia
 Il·lm. Sr. Gerard Ardanuy, Regidor-President del Districte de Gràcia
 Mons. Joan Josep Omella, Cardenal de Barcelona
 Sr. Agustí Tenllado, Ex-president de l'Entitat
 Sr. Antoni Fàbrega, Ex-president de l'Entitat
 Sr. Esteve Camps, Ex-president de l'Entitat

COL·LABORADORS

CENTRE MORAL I INSTRUCTIU DE GRÀCIA

c/Ros de Olano, 9
08012 BARCELONA

QUÈ QUEDA PENDENT DEL 150è ANIVERSARI?

CALENDARI D'ACTIVITATS PENDENTS

DESEMBRE 2019

1 de desembre: Lectura Dramatitzada "LOS PASTORCILLOS DE BELÉN".
 3 de desembre: Inauguració del Pessebre de l'Entitat.
 8 de desembre: Festivitat de la Patrona del Centre – 150è Aniversari.
 6, 7 i 8 de desembre: Grup de Teatre – «EL NOM» d'Alexandre de la Patellière i Mathieu Delaporte.
 14, 15, 21, 22, 23, 26, 27, 28, 29 i 30 de desembre: «ELS PASTORETS» de Josep Mª Folch i Torres.
 14 de desembre: DINAR DE NADAL al Centre. Vine a fer el "Caga Tió". I, a la tarda, PASTORETS.
 24 de desembre: "MISSA DEL GALL" a Sant Felip Neri, a les 19 h.
 31 de desembre: "SOPAR I FESTA DE CAP D'ANY"

GENER 2020

2, 3 i 4 de gener: "ELS PASTORETS" de Josep Mª Folch i Torres.
 18 de gener: "Vida de Peix", amb Mercè Comes i Rosa Andreu. La Comes torna al teatre. (Venda anticipada)
 25 de gener: «CONCERT EXTRAORDINARI DE L'ORQUESTRA VOZES»

FEBRER 2020

1 de febrer: Jazz al Centre – "SANT ANDREU JAZZ BAND"
 2 de febrer: Missa de cloenda del 150è Aniversari, a Sant Felip Neri – Acte institucional al Centre – A la tarda, "CONCERT D'ANIVERSARI "UNA ALTRA ESTRENA", producció de la FAC.
 7, 8 i 9 de febrer: Grup de Teatre – "LA SENYORA FLORENTINA I EL SEU AMOR, HOMER", de Mercè Rodoreda.
 22 de febrer - Sarsuela "La del manajo de rosas", m amb veus i músics en directe (Venda anticipada)

ABRIL 2020

20 d'abril: A la Seu del Districte, presentació del llibre "150 ANYS D'HISTÒRIA DEL CENTRE"

CALENDARI D'ACTES PENDENTS DEL 150è ANIVERSARI

CENTRE MORAL I INSTRUCTIU DE GRÀCIA
 c/ Ros de Olano, 9
 08012 - BARCELONA
 Tel. 932 181 964

RECULLS

A mesura que ens endinsem en l'art romànic a Catalunya crec que és important no oblidar una de les figures més excepcionals del seu temps, l'Abat Oliba (971-1046).

Oliba era el tercer fill dels comtes de Cerdanya i Besalú, emparentat així amb Guifré el Pelós, el seu besavi. En retirar-se el seu pare al monestir italià de Montecassino, va titular-se i va exercir com a comte de Berga i de Ripoll, però el seu caràcter tranquil i reservat va fer que aviat es retirés del govern temporal, renunciant als càrrecs comtals per entrar com a monjo a Santa Maria de Ripoll (1002). Iniciava així una carrera eclesiàstica que el convertiria en l'home clau per entendre la penetració del romànic a Catalunya. Tant en el que es refereix a l'arquitectura com a la importància cultural, política i social dels monestirs medievals.

"En resum, Oliba, és el personatge clau en la construcció de Catalunya, però també d'Europa, ja que va impulsar els primers espais de pau en la violenta societat feudal del seu temps."

Quan neix Oliba, Catalunya, els comtats catalans, eren una terra de frontera que formava part, cada cop més nominalment, del regne dels francs, un territori que romanien tossudament fidel a la casa de Carlemany i sota l'amenaça constant de l'enclaustrament terrible Califat de Còrdova. Però al mateix temps era el lloc de trobada entre un sud islàmic que atresora el saber de l'antiguitat, al qual afegeix els nous coneixements que ha sabut adquirir, una florent comunitat jueva amb contactes a tot el món i una cristiandat cada cop més segura de si mateixa.

I en el cor d'aquest petit

país que naixia hi ha el monestir de Ripoll, un prestigiós cenobi on va passar tres anys de la seva vida Gerbert d'Orlhac, que va ser Papa l'any 1000 amb el nom de Silvestre II.

Oliba va ser nomenat abat de Ripoll el 1008 i posteriorment abat de Cuixà, els dos monestirs més importants de l'època a Catalunya.

El 1018, va ser nomenat bisbe de Vic i fundador del monestir de Montserrat. Un aristòcrata, sí, però al mateix temps un home d'una pregona espiritualitat i d'un tremp excepcional, capaç de veure més enllà dels condicionants del seu temps.

Constructor de temples, impulsa les obres de les basíliques de Ripoll i Vic, on resta en peu el superb campanar romànic de la catedral vigatana que porta el seu nom.

La seva mà és present en llocs tan diversos com Sant Pere de Rodes (Alt Empordà), la Tossa de Montbui (Anoia), Sant Vicenç de Cardona (Bages) i les seus de Girona i Manresa.

Mentre Oliba impulsa decisivament el romànic llombard a Catalunya, el qual ha estat considerat la primera cristallització d'un art nacional català, a l'scriptorium de Ripoll es tradueixen obres de l'antiguitat clàssica que es convertiran en còdex de referència a tota l'Europa cristiana. Tots els estudis ens remetent a la vida i l'obra d'un personatge excepcional i a un estil, l'art romànic.

En resum, Oliba, és el personatge clau en la construcció de Catalunya, però també d'Europa, ja que va impulsar els primers espais de pau en la violenta societat feudal del seu temps, model que es va anar estenent per tota la cristiandat occidental, fet

subratllat per l'insigne violoncel·lista Pau Casals en el famós discurs que va adreçar a l'Assemblea Plenària de les Nacions Unides, quan aquest organisme li atorgà la Medalla de la Pau, l'any 1971. "La pau ha estat sempre la meva més gran preocupació. Ja en la meua infantesa vaig aprendre a estimar-la. La meua mare – una dona excepcional, genial –, quan jo era noi, ja em parlava de la pau, perquè en aquells temps també hi havia moltes guerres. A més, sóc català. Catalunya va tenir el primer Parlament democràtic molt abans que Anglaterra. I fou al meu país on hi hagué les primeres nacions unides. En aquell temps – segle onzè – van reunir-se a Toluges – avui

França – per parlar de la pau, perquè els catalans d'aquell temps ja estaven contra, CONTRA la guerra. Per això les Nacions Unides, que treballen únicament per l'ideal de la pau, estan en el meu cor, perquè tot allò referent a la pau hi va directament"

Amb 75 anys, Oliba moria a Cuixà. Era el 30 d'octubre de 1046. L'encíclica mortuòria que van redactar conjuntament els monjos de Ripoll i de Cuixà en la seva memòria va viatjar per bona part de l'Europa romànica tot recollint elogis d'ambients monàstics i catedrals ben allunyats de Catalunya. La seva figura, el seu pensament i el seu discurs havien esdevingut universals.

Francesc Cid

VOCALIA D'IGUALTAT DE GÈNERE

Les entitats que, com ho fa la nostra, treballen per millorar la societat de la que formen part, tenen l'obligació de sensibilitzar a les persones associades en temes vinculats a l'igualtat de gènere.

En aquesta ocasió parlem d'un **tracte igualitari entre homes i dones**, i ho fem tenint en compte el respecte mutu a través del llenguatge emprat, per posar un exemple.

Massa sovint en una trobada d'amics, es fa burla de la dona amb acudits de mal gust, amb els que tothom riu, perquè durant anys ha entrat dins de la normalitat fer-ho.

Parlar de la "grossa" en to despectiu o dir que la dona necessita un "mascle" que la consoli, no ha estat mal vist.

Només és una broma, hem escoltat dir sovint. Fins i tot les pròpies dones ens ho prenem a broma, sense adonar-nos del significat real i del que representa aquest tracte pejoratiu.

Us convido a pensar una mica en com parleu als companys i si hi ha diferència en la forma en que ho feu amb les companyes.

Hi heu pensat alguna vegada?

Com es pendria el comentari "quin cul més maco tens" si li féssiu a un home? en canvi sembla normal que una dona l'entomi sense molestar-se. Potser fins i tot costaria d'entendre que no fos així.

Només que ens fixem una mica en les converses que circulen en el nostre entorn i que ho fem amb ull crític, veurem com són de diferents en funció que s'adrecin a un noi o a una noia.

On queda l'igualtat de la que tant parlem?

Proposo que ens posem com a deures vigilar a partir d'ara el nostre llenguatge.

Josefina Altés

CARTES DES DEL TERCER PIS

Com en moltes de les nostres activitats, l'estiu també marca pels escacs a "El Centre" una aturada, una pausa entre dues temporades, la que va acabar al juny i la que ha començat al setembre.

La darrera activitat de la temporada 2018-2019, va ser el Festival d'escacs del 150 Aniversari del "Centre", al llarg de nou setmanes, cada divendres, 60 jugadors varen enfrontar-se en 6 grups que es van formar procurant que hi hagués una proximitat de potencial entre els participants.

D'aquesta competició cal destacar que al tercer grup dels que jugaven a la tarda, el nostre jugador Íñigo Cantero va ser el guanyador sense perdre cap partida. El que fa destacable aquest fet és que l'Íñigo té onze anys! El seu germà bessó, l'Àlex va ser-ne tercer, mentre que la resta de jugadors eren tots adults.

És una visió clara de la transversalitat dels escacs pel que fa a l'edat dels jugadors i també de la importància de mantenir **una escola de l'activitat que sigui per garantir el relleu dels qui avui són al capdavant.**

Tot i que ja he escrit que a l'estiu hi ha aturada, els escacs no poden romandre absents de la **Festa Major de Gràcia**, i per això el dimarts 20 d'agost varem organitzar la quinzena edició d'aquesta competició, en la que participaren 112 jugadors, dels que 4 eren titulats internacionals i altres cinc tenen el títol de Mestre Català. Un **èxit tant de participació com d'organització** que es va cloure amb el lliurament de trofeus per part del vicepresident del "Centre" Eduard Saboya a qui acompanyaven tres consellers de l'Ajuntament de Gràcia.

I el divendres 6 de setembre va començar la nova temporada, en la que el Tres Peons complirà 48 anys de la seva fundació.

Al setembre s'han jugat dues competicions de ritmes ràpids, **el Circuit de ràpides de tardor que va guanyar Xavi Martínez** que ja té títol internacional amb 20 anys i que va començar a jugar escacs al nostre club, i la Copa Tres Peons.

A l'octubre comença ja amb la màxima potència la temporada amb els dos Opens de tardor, el Memorial que dediquem aquest any a l'enyorat Josep Maria Tey i l'Obert Vila de Gràcia que encara la tretzena edició. Dos-cents jugadors cada setmana fins al desembre s'asseuran davant els taulers, omplint de gom a gom la sala de joc, per gaudir dels escacs buscant la satisfacció de la victòria però molt conscients que potser hauran de tastar l'amargor de la derrota.

Un breu apunt de la festa de l'Esport Infantil de Gràcia que es va fer el dissabte 5 d'octubre a la Travessera de Gràcia, és una molt bona oportunitat per **donar visibilitat a les activitats** que, com els escacs, es fan fora de la vista de la majoria de la gent, per això el Tres Peons hi va ser amb taulers per jugar i el tauler gegant desplegat al mig del carrer com una gran xarxa per pescar possibles nous jugadors.

L'Hospital Clínic de València, en col·laboració amb la Federació Valenciana d'Escacs ha realitzat un estudi entre persones de la tercera edat. L'estudi ha demostrat com la pràctica dels escacs intervé en la prevenció de l'Alzheimer. Al segon pis del "Centre" disposem d'aquest medicament, si voleu us el podem subministrar gratuïtament.

Joan Galceran

AJUDAN'S

Informar-vos que l'exposició del 150è Aniversari s'ha exposat a diversos llocs de la Vila de Gràcia, com són la seu del Districte, l'Orfeó Gracienc, Taller d'Història de Gràcia (La Violeta), Fundació Festa Major (Espai Musons).

Des de l'arxiu històric també seguim treballant en el llibre del 150è Aniversari, que segurament es presentarà el 20 d'abril del 2020 a la seu del Districte.

Però és molta la feina que encara ens queda per fer: classificar documentació i fotografies. Per això us tornem a **demanar AJUDA per poder posar-nos al dia amb tot el material que actualment tenim pendent.**

També tornem a insistir en que si teniu documentació, vídeos o fotografies ens les doneu, o si més no, ens les deixeu per poder digitalitzar-les perquè formin part de l'arxiu històric de

l'Entitat. Gràcies a aportacions de socis actuals del Centre, com de gent que ho havia estat en altres èpoques, hem aconseguit força fotografies i documents.

Si podeu col·laborar, podeu posar-vos en contacte amb nosaltres a través del correu electrònic arxiuhistoric@elcentregracia.cat, o passar per El Centre on ens trobareu a la Sala del Sol els dimarts de 18 a 20 hores.

Us recordem que ens podeu seguir a través d'instagram ([ahcmig](https://www.instagram.com/ahcmig)) on anem publicant fotografies de la nostra història o també a través de la Memòria Digital de Catalunya (MDC). Podeu trobar l'enllaç a la pàgina web del Centre.

Gràcies a tots els que fins ara heu anat col·laborant amb nosaltres i animem als demés a fer-ho.

Arxiu històric

ROMIATGE A MONTSERRAT

19 OCTUBRE 2019

A la programació dels actes del 150è aniversari del Centre, no hi podia faltar la visita a Montserrat. Efectivament, els que organitzem les Sortides Culturals **vam pensar que l'aniversari era una bona ocasió per presentar-nos davant la Moreneta per donar-li les gràcies per haver arribat fins aquí i, de passada, demanar-li la seva ajuda perquè l'Entitat pugui tirar endavant molts anys més.** Així doncs, a les 7h45 del matí, puntuals com sempre, els viatgers-devots, sortíem en direcció a Montserrat disposats a disfrutar d'un bon dia amb alegria i bona harmonia, com és habitual.

En arribar a Montserrat vam tenir temps d'esmorzar i també de trobar un lloc privilegiat a la Basílica per així poder participar i viure de més aprop la missa conventual que començava a les 11h. A la missa vam coincidir amb els amics de les parròquies de l'arxiprestat de Gràcia.

En acabar la missa, el pare abat de Montserrat ens va adreçar unes paraules de felicitació pel 150è aniversari i ens va encoratjar a seguir treballant en les importants tasques que el Centre realitza de difusió de la cultura i d'integració social i instrucció a través de totes les seves seccions. Seguidament, abans del dinar encara vam tenir temps d'encendre uns ciris i fer-nos fotos a la placa que El Centre va col·locar l'any 1994 amb motiu del 125è aniversari de l'Entitat.

A les 14h00 tots molt puntuals ens trobàvem al restaurant Montserrat per dinar. Després d'una animada sobretaula i de fer les oportunes provisions de mató, coques i altres lllaminadures vam iniciar el retorn a Barcelona amb l'ànim d'haver estat fidels a un ritual que no havia de faltar ens les celebracions del 150è aniversari.

Octavi Formatjer

PER QUÈ NO T'AGRADA EL NADAL?

El Nadal, cada cop més, genera controvèrsia. Molta gent no li agrada celebrar-lo o bé hi ha parts d'aquestes festes que se senten incòmodes. Lamento que un moment de joia com el Nadal no pugui arribar a tothom i es per això que anem a desmuntar mites a aquelles persones que no els hi agrada el Nadal.

Em recorda a aquells que ja no hi són: quina millor manera de celebrar que aquestes persones van passar per la teva vida que tornant-te a ajuntar amb la gent que estimàveu, als que ja no hi són i fent un gran homenatge des de la festa i la diversió.

He d'aguantar familiars pesats: I també veuràs a familiars amb els que et sents més còmode. Aquells que et resultin més molestos, tan sols els saludes, i llestos, mentre que la resta dels àpats pots parlar amb els qui et sents més a gust.

Es menja massa i acabo fins al cap de munt de menjar: Ningú t'obliga a menjar. Has d'aprendre a fer servir l'assertivitat i saber dir "NO" a aquella sogra, tieta, mare... tan pesada que insisteix en que mengis un canaló més.

Són unes festes consumistes: a aquest joc no cal que hi entris si no vols. Hi ha moltes formes de demostrar l'afecte a les persones que estimes amb regals alternatius. Què se't dona bé? Fes aquest tipus de regals! Un massatge, una pintura que hakis fet tu, composa un poema o una cançó, regala una experiència junts... pensa en els teus talents i fes regals alternatius, molts cops es valoren molt més.

És una festa religiosa i jo no ho sóc: Tot i que no participis de la litúrgia religiosa, hem d'admetre que hi ha un passat molt potent que marca aquestes dates, però et pots abstenir de tota part religiosa vinculada a les festes i celebrar-les tal i com vulguis, a mida.

Hi ha moltes aglomeracions: Hi ha moltes aglomeracions als centres de les ciutats. Però si aneu a comprar a botigues de barri no trobareu pas aquest problema i a més contribuïreu al comerç de proximitat.

Daniel Mejias Blanch

EL PESSEBRE DE NADAL A GRÀCIA

Un dels fets culturals més arrelat en la nostra societat durant les festes de Nadal és "El pessebre", una representació del misteri del Nadal, que grans i/o petits munten per aquestes dates, en llars, associacions, esglésies, places o aparadors entre altres indrets, com a senyal festiu.

Seguint el fil de la història del pessebre, aquest ens porta fins a l'any 1223, quan la nit de Nadal, Francesc d'Assís, va organitzar un pessebre vivent. Un fet que va arrelar a poc a poc amb les representacions dels pessebres vivents, que en el temps derivaren en les representacions dels "Pastorets" i els pessebres tradicionals.

Inicialment els primitius pessebres només es muntaven dins les parròquies i convents, un fet que va anar canviant de mica en mica en anar incorporant-se aquesta pràctica a les cases particulars, on cada família desenvolupava el seu enginy a l'hora de donar-li forma. Segons expliquen les cròniques, no és fins al segle XVIII que "El pessebre" guanya una certa esplendor, quan els aristòcrates comencen a bastir grans pessebres monumentals, que a manca d'altres atraccions eren visitats per nombroses persones.

La gran popularització d'aquestes representacions casolanes amb el pas del temps va anar en augment fins a convertir-se en un dels arts populars, sobretot a títol familiar. Dins de la seva evolució, de la mà d'Antoni Moliné i Sibil, trobem l'any 1912, un fet cabdal com és "El pessebre" convertit en diorama.

Com va ser això? Per necessitat, segurament seria la resposta, però anem a pams, el senyor

Moliné, una persona que a banda del seu pessebre personal, des de feia un temps, en bastia un altre al convent-escola de les Monges Carmelites del carrer Montseny a Gràcia, que acollia a la seva germana M. Teresa Moliné, religiosa molt coneguda i estimada a la vila. El 1912 en el moment d'anar a construir el pessebre, no va trobar tot el suro que tenia guardat al convent, davant d'aquest contratemps mentre pensava com fer el que havia pensat, descobrí un paleta que estava realitzant uns adobs a l'edifici. Sense pensar, va demanar-li mig sac de guix i les eines, posant-se tot seguit a donar forma amb aquest material al nou pessebre.

Per bastir un pessebre, el principal són les figures: de fang, plom o de plàstic, de personatges com: el pastor, els Reis, la bugadera, el nen Jesús, les gallines, els bens, les casetes, el pou, la cova, entre moltes altres, són els elements plàstics que donen forma al relat que cadascun dels autors vol imprimir en la seva creació. Unes figures que des del 1786, data de la primera fira de pessebres, les famílies i autors s'han proveït davant de les seves necessitats

De temps ençà, a Gràcia, cada any es munten a entitats i esglésies, diferents pessebres, que són seguits de prop per moltes famílies.

Josep Maria Contel

EL CAMP (Capítol 1)

L'accés a la terra i el control dels recursos

El món de la pagesia és un sector vital i moltes vegades oblidat per gran part de nosaltres. La vida al camp és dura i sovint mal pagada. A pagès, estàs a les mans del temps i també de la maleïda globalització. Feines dures, treballant de sol a sol la terra aspra. Per això, si m'ho permeteu, en els propers números de l'Or i Flama, us parlaré una mica de la història de la pagesia. Com a mena d'homenatge a tanta gent que rega la seva terra amb suor, per tal que el nostre estimat país, no passi fam.

La naturalesa proporciona recursos naturals a les persones, uns recursos que, convenientment transformats, serveixen per a satisfer les necessitats de menjar, vestir, tenir habitatge i lleure, entre d'altres. La forma que adopta l'aprofitament de la naturalesa depèn del nivell de coneixements que se'n tingui (com són les terres, quines plantes són comestibles, si se'n coneix el cicle vital per a conrear-les, si se sap en quines èpoques plou i no plou, etc.) i d'aquest coneixement, en surt la tecnologia que permet aprofitar els recursos que la natura posa, en brut, a la nostra disposició. Cada societat, doncs, té un nivell de coneixements i un nivell tecnològic que determina què s'aprofitarà i com es farà.

Des de temps immemorials, en una societat de caçadors i recol·lectors, els coneixements permeten determinar les plantes que són comestibles, quan es poden collir, com viuen els animals i en quin moment és més fàcil caçar-ne; la tecnologia ha de permetre conservar els aliments collits, desenvolupar trampes i armes per a poder caçar els animals, saber què se'n pot aprofitar, etc. Una societat agrícola ha après a domesticar les plantes i els animals; sap que hi ha un cicle agrícola; que la terra s'ha d'alimentar amb adobs si es vol que continuï produint; que l'aigua és bona per a les collites; que si la terra es remena en milloren els rendiments; ha après també tècniques per a conservar els aliments i tenir provi-

sions en aquells moments que no hi ha collites... L'experiència va fornint coneixements i va millorant la tecnologia i, de tant en tant, es fa algun invent o s'introdueix alguna millora que permet resoldre problemes que semblaven irresolubles i signifiquen un guany molt important de productivitat.

En les societats agrícoles se sap lluitar pel bé de la terra, un bé capaç de garantir la supervivència d'una família, i també del bé de l'aigua quan és escassa.

El concepte de propietat, és a dir, d'imposar socialment que la terra és d'algué, esdevé clau per als qui en queden al marge, que han d'anar a treballar la terra dels altres, ja sigui mitjançant un contracte de conreu o a jornal.

Josep Aquilina

RECORDS D'INFANTESA

No us ha passat mai, que tot d'un plegat un dia anant pel carrer o en qualsevol altra circumstància, veieu una cosa que us recorda una imatge meravellosa de la vostra infantesa?

Així em va passar a mi un dia de primavera. Estava passejant per la Vila Olímpica, per la Mar Bella de Poble Nou, i tot d'un plegat miro cap al cel i veig un reguitzell d'estels de tots colors i menes: pel cap baix, en vaig comptar 17. Les coloraines eren vives, amb unes cues majestuoses, l'un portava dibuixada la bandera catalana, dos d'ells hagueres dit que eren gavines, una de blanca i una de negra, d'altres amb dibuixos extraordinaris i amb cues magnífiques. El més curiós era l'alçada que agafaven. I no es bellugaven gens. Era preciós observar-los voleiant pel cel.

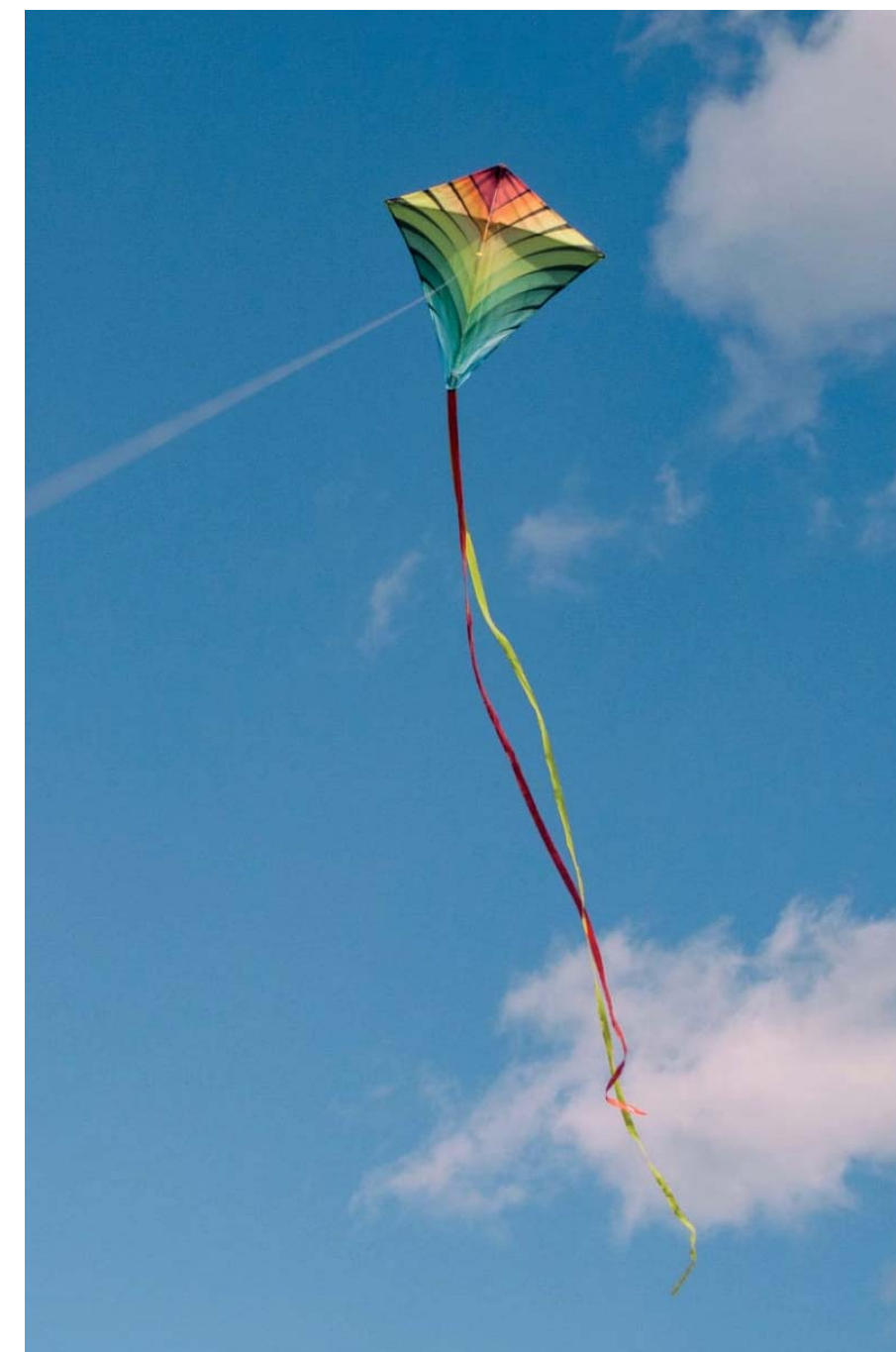
Em van venir a la ment les hores que havíem passat a casa de petits fabricant estels amb papers de colors de seda. Primer passàvem una bona estona triant les combinacions que més ens agradarien i debatent fins que en trobàvem l'encaix més adient. Per acabar, el més divertit, la confecció de la cua. Una cua llarga, llarga. A mi m'agradava ben extensa, però passava, que quan era el moment de fer la prova -ai las! pensava massa i no s'enlairava.

just, la mida adequada, el fil prim. Tot es preparava amb molta cura i quan arribava la diada de la gran demostració, la il·lusió era incomparable. I quan aconseguíem enlairar els estels, quin goig, quina proesa.

Em va agradar tant de veure que encara hi ha gent que gaudeix amb aquests bonics

artefactes. I avui dia, hi ha moltes més facilitats amb el plàstic que és molt més lleuger, si bé no és bo perquè contamina. Millor el paper, sempre el paper de seda!!! Ja ho sabeu, si voleu veure volar estels, baixeu un diumenge arran de mar. També fareu volar l'esperit!

Marta Bayo

GRADUACIÓ A PENSACOLA

El 12 de juliol vaig agafar l'autobús a Fort Lauderdale cap a Pensacola per assistir a la graduació de l'ex-soci d'El Centre, Borja Hazza, com a Controlador Aeri a la Marina dels Estats Units, que, tindrà lloc a la Base Aèria i Naval el dia 16. Els futurs controladors han rebut una intensiva formació de sis mesos, que, a la vida civil triga dos anys. El nivell exigit és molt alt per la importància i responsabilitat de la feina i això comporta que s'han de superar continuats controls per poder continuar en el Programa.

Per arribar a aquesta fase, el candidat ha de superar un període d'instrucció obligatori de tres mesos, exigit a tots els que desitgen ser membres de la Marina. En Borja el realitza a Chicago durant l'hivern amb unes temperatures de 30 graus sota zero, i aconsegueix classificar-se amb honors. L'acte formal és al febrer del 2019, a dintre de la Base, amb una gran cerimònia presidida per els Alts Representants de la Marina, on totes les divisions hi són presents i desfilen sota el himnes que els representen. El mariners amb l'uniforme blau d'hivern van rebre el títol, colofó final de la pertinença al Cos.

A l'estació d'autobusos de Fort Lauderdale les mesures de seguretat són molt fortes: hi ha control policial abans de la pujada i també a l'interior de l'autocar. Es van emportar dues persones detingudes per no tenir papers. Els il·legals estan molt perseguits pel Govern dels EEUU. El viatge durarà disset hores. Es travessa tota Florida fent parades, i arribarem al migdia següent.

Pensacola és coneguda com la ciutat de les cinc banderes, ja que, al llarg de la seva història ondejaren l'espanyola, la francesa, la britànica, l'americana i la confederada. Situada en el nord-est de Florida, a prop de Virginia.

El centre té vestigis espanyols a tot arreu, no només pel conegut "Barri Sevilla", amb el Palafox, Zaragoza, Manresa, Santiago, la Plaça Ferdinand VII, en memòria del Rei Ferran VII, i com no, per la Plaça Luna, amb les seves vistes al mar i presidida per l'estàtua de D. Tristan. Enllaçant a l'època actual, la ciutat rendirà homenatge a Bernardo de Galvez, militar i polític, amb una estàtua equestre, que s'instal·larà l'any 2018, com reconeixement a la seva victòria en Pensacola contra als anglesos, que, contribuirà a guanyar la Independència dels Estats Units.

L'Estació Aèria Naval situada on Tristan de Luna fundarà la primera colònia espanyola, serà la primera base naval aèria permanent dels Estats Units. La seva implantació data de 1825, quan el President John Quincy Adams i el Secretari Naval, Samuel Southard, assabentant-se de la importància i avantatges del port de Pensacola ordenaren la seva construcció que, es farà a la Baia. És centre d'entrenament de pilots, controladors, i, marines.

A les seves instal·lacions es localitza el Museu Nacional Aeri Naval, considerat el més gran del món a l'història de la navegació aèria naval.

Un taxi autoritzat per entrar a la Base vindrà a buscar-me a l'Hotel. Després de sortir els controls, Borja vindrà a rebre-me per portar-me a la Sala de graduació. En

"Al meu cap estava molt present la seva imatge, fent de Capità de la Marina americana, al costat de Miss Saigon, Natalia Oriol, a l'obra d'aquest nom, que es representà anys enrere a El Centre. Coincidències de la vida."

el trajecte em presentarà alguns dels seus companys i superiors i marxarà per canviar-se. Un dels seus responsables va viure a Catalunya a la seva infantesa i estarà encantat de parlar-me en català; per a mi, serà una grata sorpresa.

L'habitació que està dedicada al Corporal Kyle J. Renahan, primer mariner Controlador Aeri, mort en combat fins la guerra de Vietnam, comença a omplir-se de família i amics. A continuació entren els Caps i els graduats. Els mariners van de blanc, i, els marins de marro. Es graduen onze Controladors Aeris, quatre marins i la resta mariners. La cerimònia començarà amb un discurs del Responsable, explicant la gran feina feta i valorant l'esforç i la dedicació dels participants que, seguidament,

seran anomenats per apropar-se a rebre el títol. En acabar l'acte, escoltarem l'himne dels Marins i de la Navy i l'acte es donarà per clausurat.

Borja recollirà les seves pertinences i començarà unes merescudes vacances, abans d'incorporar-se al seu destí al Japó.

Durant el trajecte del taxi de tornada, recordo el nen gracienc, mogut, que anava primer al San Josep, i, després, a Les Escoles Pies; aquell que feia Teatre, i a qui tant li agradava sortir de Fúria als Pastorets. Al meu cap estava molt present la seva imatge, fent de Capità de la Marina americana, al costat de Miss Saigon, Natalia Oriol, a l'obra d'aquest nom, que es representà anys enrere a El Centre. Coincidències de la vida.

Gloria Soto Aguilera

TENNIS TAULA

LaXXVIII Veterans a Tarragona

Els jugadors del Centre es van inscriure a les dues modalitats que hi havia de competició, per equips i en individuals. Celebrat entre el 15 i el 18 de juny de 2019.

Resultats destacats per equips:

Equip +40 Campió nivell B:

- David Burló
- Aixeus Prades
- Fabià Serrano
- Eduard Cabestany

Equip +50 Van arribar a vuitens de final:

- Juan Expósito
- Alejandro Chacón
- Ricardo Bernabeu

Equip +65 3ers Classificats:

- Lluís Larriba
- Albert Garriga

En individuals +65 3er classificat:

- Albert Garriga

El Cercle:

"En nom de tots els jugadors del Cercle, volem agrair al Centre i especialment a l'Albert Badia, la perfecta organització del Vila de Gràcia d'enguany, on hem sortit tots molt satisfets del campionat. Felicitem també a l'entitat pel seu 150è aniversari."

El dissabte 14 de setembre es va celebrar el XXI torneig Vila de Gràcia, amb la participació dels 4 equips del districte: el Cercle, l'Ariel, Lluïsos i el Centre.

Aquesta vegada va ser un esdeveniment especial, ja que coincidí amb els 150 anys del Centre.

El torneig es va realitzar amb la presència de 3 equips per club, on el Centre aconseguí el primer lloc a la màxima categoria, 2on a la categoria B i 3er a la categoria C.

Voldriem agrair la participació a tots els jugadors i jugadores que han fet possible la celebració del torneig, animant a que la tradició i bona relació entre entitats es mantingui cada any.

El Club Ariel:

"Gràcies al Centre, en nom de l'ARIEL, per l'excel·lent organització del torneig i a tots els jugadors per la cordialitat i bon ambient que hem gaudit aquest matí. Ens veiem el proper any. Felicitacions!!"

Lluïsos de Gràcia:

"Lluïsos s'afegeix a les felicitacions a El Centre, fetes per l'Ariel i El Cercle. Molt oportunes. Llistó posat molt alt. Els propers ens esforçarem per estar a l'alçada. Visca el Vila de Gràcia i la molt remarcable i bona relació entre els 4 clubs."

RACÓ POÈTIC

DE LECTURA VOLUNTÀRIA

Hi ha gent que es passa la vida llegint sense aconseguir anar més enllà de la lectura.

No entenen que les paraules són pedres posades per travessar la corrent d'un riu.

Si estan allí és perquè puguem arribar a l'altra riba.

José Saramago

PENSAMENTS

Estima i viu cada instant en les coses.
No es repeteixen els colors
ni les veus es repeteixen.

Miquel Martí Pol

I el que compta és l'esforç de cada dia
compartit tenaçment amb els qui creuen
que cada gest eixampla l'esperança,
que cap dia no es perd per als qui lluiten.

Miquel Martí Pol

AQUEST FUTUR

Fins que amb paraules remeiem l'eixut

i a bufetades dispersem la boira,

ara que els mites han perdut el tremp

i a tot arreu hi creixen males herbes.

Se'n esfulla a les mans aquest futur.

¿De qui deu ser la veu que s'endevina

quan en la fosca esclaten els colors

i els grans ocells resten en l'aire, immòbils?

Ara tot són presagis. Lentament

Sortim del bosc. No espereu meravelles

Fins que amb paraules remeiem l'eixut

I a bufetades dispersem la boira.

Miquel Martí Pol

LES TEVES MANS

Embolcallen amb vels goig i tristesa.

Són sostre d'una xarxa de perfum,

són els ventalls, amor, del meu costum

i serveixen d'espasa a la sorpresa.

M'agraden quan alegren entre el fum

o quan remouen brins de senzillesa;

les teves mans són alegria encesa

i fulles d'un pomer al clar de la llum.

Castellet de l'amor. Flames de ploma.

Són banderetes del teu parlar. Són

i toquen sense pes, clares d'un món

que tu modules des dels teus Bagdads.

Respires per les mans, amor. Són poma

I estel saboner quan renten els plats.

Joan Brossa

L'OU COM BALLA

El pati interior del centre era el punt de trobada del jovent, sovint arreplegant quatre cadires per parlar o per decidir les activitats del moment.

Com ja sabeu, no és un pati massa gran, però és un espai íntim, agradable i acollidor. En mig d'aquest pati hi havia un sortidor, que no sempre brollava.

Algunes de les coses que recordo amb claredat és que algunes noies del centre ballaven sardanes de manera espontània al voltant del sortidor. La Montserrat Blanch em va comentar que fins i tot havia vist cobles tocar en aquest pati.

Quan arribava la festa de Corpus el sortidor era el protagonista principal d'aquest pati interior.

Es decorava amb construccions florals coronat per l'ou com balla. Personalment no recordo haver vist aquests monuments florals, però si uns de més petits fets amb ginesta i cireres envoltant el sortidor. Cada dia que passava les cireres faltaven.

Fa anys que el sortidor ja no hi és, el van treure perquè provocava humitat, però quan surto al pati el continuo veient.

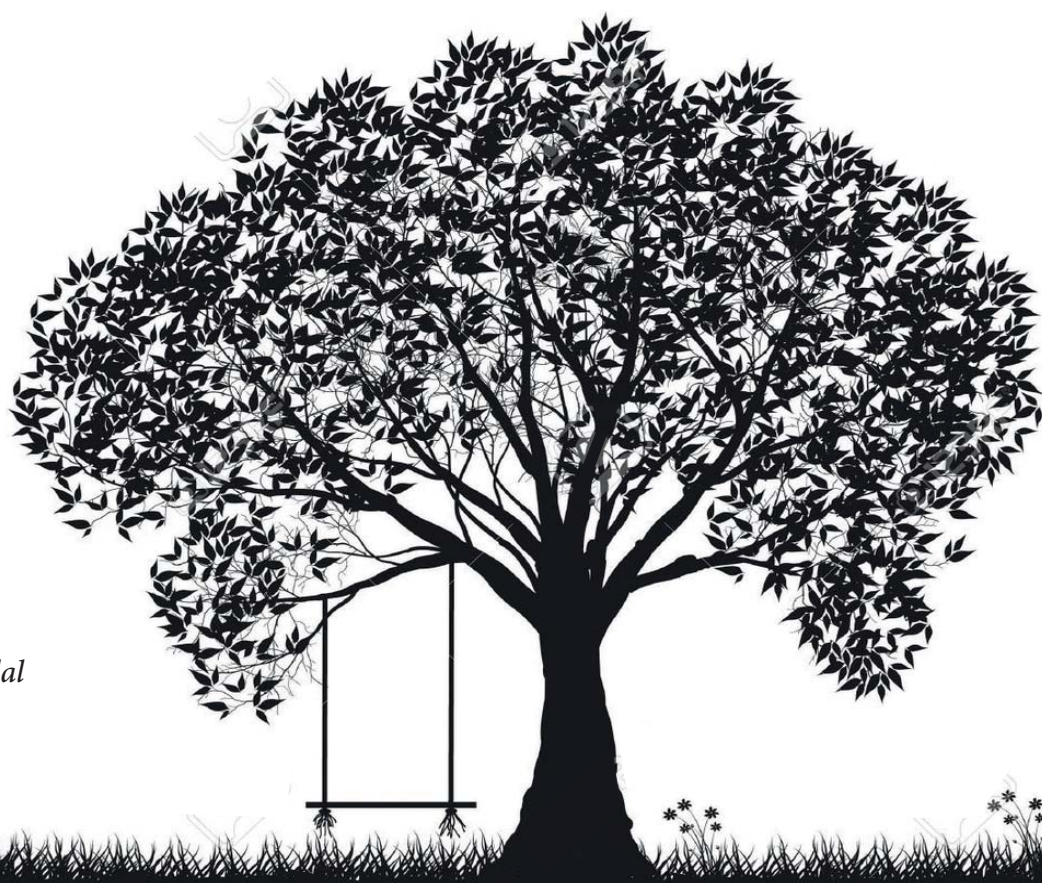
Adriana Vidal

POEMA

La suau brisa
fa somriure les flors
és primavera .

Adriana Vidal

SOCIETAT

Lamentem comunicar-vos la defunció de:

JOSÉ FRANCISCO MEJIAS ZAPATA germà de Miguel Mejias Zapata, cunyat de Mari Carme Blanch Derch, i tiet de Oscar Mejias Blanch, Maria Mejias Blanch i Daniel Mejias Blanch

JOSEP PLAYAN URIÓS germà de Joan Guinart Uriós, cunyat de Rosario Rufino Pérez, i tiet de Ferran Guinart Rufino i Mar Ginart Rufino

ROSA PORQUERAS ARAGONÉS mare de Joan Galcerán Porqueras i sogra de Cèlia Álvarez Richart

MATILDE BUENO GONZÁLEZ mare José Fuentes Bueno

SALVADOR LLANSANA RONCHERA cosí de Enric Llansana Ronchera, Jordi Llansana Ronchera i Teresa Llansana Ronchera

JOSEP CLOTET TORRES avi de Víctor Clotet Gaspar

MONTSERRAT AVILÉS RODRÍGUEZ esposa de Ferran Ferran Prat, mare de Ferran Ferran Avilés i Àlex Ferran Avilés, germana de Rosario Avilés Rodríguez i tieta de Pilar Ruiz Avilés

JOAN CARLES AGUSTÍ MAS gendre de Francisco Olius Cuchi

El nostre més sincer condol a tots els familiars.

Ens n'alegrem de comunicar el naixement de la Laia Martín Alcober, néta dels nostres socis Lluís Martín i Rosa Alcober.

L'enhorabona a tota la família!

**La
Salle**
Gràcia

**MAL
PA
SO**

**ANTOJITOS
MEXI
CANOS**

C/ Girona, 59
08009 Barcelona
934 61 30 60

Restaurante

Desde 1974

Il Commendatore®

C/ COMTE D'URGELL, 2477
08036 BARCELONA
TELF. 93 322 55 53

www.ilcommendatore.com

FORN DE PA

Pastisseria

Santa Clara

Pa artesanal
Dietètic
Regim
Ciabatta
Fibres
Pans especials

Reposteria i degustació

Artesans des de 1951

Travessera de Gràcia, 210
Tlf. 93 213 51 63 Mov. 652 866 900
08012 Barcelona

Pastisseria
Reposteria
Pizzes variades
Canapés
Pastes de te
Figures de pa

L'independent
de Gràcia

Fes-te'n soci!

www.independent.cat

dbcoop Solucions
scl gràfiques

c.Sant Lluís 11 local1 08012 Vila de Gràcia
Tel. 93 242 01 99 db@dbcoop.cat
www.dbcoop.cat

Restaurante

Desde 1972

la mamma®

C. VILLARROEL, 247
08036 BARCELONA
TEL. 93 430 00 58

www.lamamma.es

Annabel

Floristeria

Obert:

De Dilluns a Dissabte,
de 9 a 21 h.

Diumenges i Festius,
de 10 a 15 h.

Gran de Gràcia, 123
Tel. 93 215 34 80
Fax 93 217 72 30

c/Astòries, 13
Tel. 93 237 09 40

**ENTITATS
amb**

Càritas
Diocesana de
Barcelona

Creu de Sant
Jordi 1994

FEDERACIÓ DE GRUPS
AMATEURS DE TEATRE
DE CATALUNYA

**Generalitat
de Catalunya**

Col·lectiu d'entitats
culturals històriques
de Gràcia

Ajuntament de
Barcelona

Federació d'Ateneus
de Catalunya

Associacionisme Cultural Català

Diputació
Barcelona

Cens d'entitats de foment
de la llengua catalana
de la Generalitat de Catalunya

Medalla d'Or de la Ciutat
al Mèrit Cívic

Centre Moral i Instructiu de Gràcia

Direcció: Ros de Olano, 9 08012 Barcelona Telèfon: 93 218 19 64

email: elcentre@elcentregracia.cat Facebook: [@elcentregracia](https://www.facebook.com/elcentregracia) Twitter: [@elcentregracia](https://twitter.com/elcentregracia)